

ماجراهای

آلیس در سرزمین عجایب

لوییس کارول

ترجمه

زوجی هنر زاد

نشر مرکز

روی امواج، تاب می خوردیم
در نیمروز طلایی تابستان^۱
با زوانی ظریف و نازک و نرم
با دو پاروی کوچک لرزان
کودکان، رهنمای حیرانی
قایق ما بر آب، سرگردان

در چنین ساعتی ز بیرحمی
دختران، زیر گنبد مینا
قصه می خواستند از مردی
که از او سایه هم نبود به جا
قصه گو چاره‌ای نداشت که بود؟
یک صدا در برابر سه صدا

۱. در این شعر که مقدمه‌ای است بر کتاب، کارول از آن «نیمروز طلایی» سال ۱۸۶۲ یاد می‌کند که خودش و راینسون داکورت همراه خواهران لیدل بر رودخانه‌ی تمز Thames قایق سواری می‌کنند.

فصل یک

سوراخ خرگوش

آلیس کنار خواهش لب آب نشسته بود و از بیکاری حوصله اش داشت حسابی سر می رفت. یکی دو بار سرک کشید توی کتابی که خواهش می خواند، اما کتاب نه عکس داشت نه گفتگو. فکر کرد «کتابی که نه عکس دارد و نه توی کتاب کسی با کسی حرف می زند به چه درد می خورد؟» داشت با خودش سبک سنگین می کرد – تا جایی که می شد، چون بس که هوا گرم بود خوابش گرفته بود و فکرش درست کار نمی کرد – آیا به زحمتش می ارزد از جا بلند شود گل مینا بچیند و با گل ها حلقه درست کند که خرگوش سفیدی با چشم های صورتی دوان از کنارش گذشت.

اتفاق خیلی عجیبی نبود و آلیس خیلی هم تعجب نکرد وقتی که شنید خرگوش با خودش می گوید «خدای بزرگ! حتما دیر می رسم.» بعدها که ماجرا را مرور می کرد به این نتیجه رسید که باید از این قضیه تعجب می کرد ولی در آن لحظه همه چیز به نظرش کاملاً عادی و طبیعی بود. اما وقتی که خرگوش دست کرد توی جیب جلیقه و ساعتی بیرون آورد و به ساعت نگاه کرد و با عجله به راهش ادامه داد آلیس از جا پرید. چون فکر کرد هیچ وقت ندیده خرگوشی جلیقه بپوشد

آلیس در سرزمین عجایب

و تازه از جیب جلیقه ساعت هم در بیاورد. ملتهد از آتش کنجکاوی از جا پرید و دوید و درست وقتی به خرگوش رسید که خرگوش جست زد توی سوراخ بزرگی زیر پرچین.

یک ثانیه نگذشته آلیس هم دنبال خرگوش پرید توی سوراخ و هیچ هم فکر نکرد بعد چطور باید از آن تو بیاید بیرون.

سوراخ مثل دلانی دراز تا مسافتی مستقیم پیش می رفت و بعد ناگهان سرازیر می شد. چنان ناگهان که آلیس هنوز فرصت نکرده بود خودش را جمع و جور کند و بفهمد چی به چیست که دید دارد در جای عمیقی مثل چاه سقوط می کند.

یا چاه خیلی عمیق بود یا آلیس خیلی یواش سقوط می کرد چون همین طور که داشت پایین می رفت فرصت کرد دور و بر را نگاه کند و از خودش پرسد بعدش چی؟ اول زیر پا را نگاه کرد ببیند کجا دارد می افتد ولی زیر